

ระบำแห่งความตาย

นางสาวพรสุข เมตติชวลิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

DANCE OF THE DEAD

Miss Pornsuk Mettichawalit

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Fine and Applied Arts Program in Western Music

Department of Music

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2013

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ระบำแห่งความตาย

โดย

นางสาวพรสุข เมตติชวลิต

สาขาวิชา

ดุริยางคศิลป์ตะวันตก

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

.....คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ดิษฐพันธุ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร)

.....กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.รามสุร สีตลาเย็น)

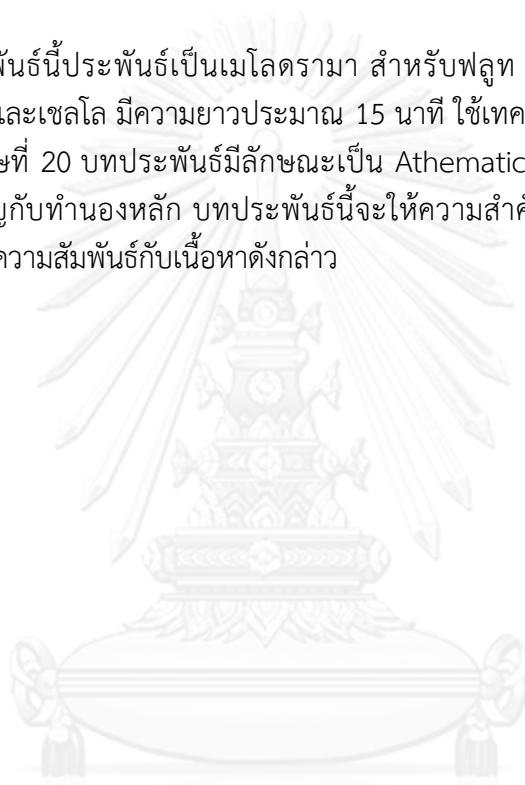
.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร.จิรเดช เสตะพันธุ์)

พรสุข เมตติชวลิต : ระบำแห่งความตาย. (DANCE OF THE DEAD) อ.ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: ศ. ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร, 87 หน้า.

บทประพันธ์เพลงระบำแห่งความตาย สร้างจากบทกวีของ Johann Wolfgang von Goethe ชื่อว่า Der Totentanz มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเดินรำของเหล่าปีศาจ ณ สุสานแห่งหนึ่ง บทเพลงบรรยายเกี่ยวกับความสนุกสนานของการเดินรำ ความโลภของผู้ดูแลสุสานต่อผ้าห่อศพ ของปีศาจ ความกลัวของปีศาจที่ไม่สามารถกลับลงหลุมศพ และความกลัวของผู้ดูแลสุสานเมื่อถูกปีศาจไล่ตาม

บทประพันธ์นี้ประพันธ์เป็นเมโลดรามมา สำหรับฟลูท โอโบ ฮาร์ป ผู้บรรยายหรือ โซปราโน ไวโอลิน และเชลโล มีความยาวประมาณ 15 นาที ใช้เทคนิคในการประพันธ์ในรูปแบบ บทเพลงในศตวรรษที่ 20 บทประพันธ์มีลักษณะเป็น Athematic style คือเป็นบทประพันธ์ที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับทำนองหลัก บทประพันธ์นี้จะให้ความสำคัญกับเนื้อหาของบทกวี โดย ประพันธ์ให้ดนตรีมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาดังกล่าว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาควิชา ดุริยางคศิลป์

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา ดุริยางคศิลป์ตะวันตก

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ปีการศึกษา 2556

5586719735 : MAJOR WESTERN MUSIC

KEYWORDS: MUSIC COMPOSITION

PORNSUK METTICHAWALIT: DANCE OF THE DEAD. ADVISOR: PROF. NARONGRIT DHAMABUTRA, Ph.D., 87 pp.

Dance of the Dead was written from a poem Der Totentanz by Johann Wolfgang von Goethe about the dance of demons in the cemetery. The song spoke about the joy of dancing , the Greed of the warder on the shroud of demons , the fear of the devil who cannot get back into the grave , and the fear of the warder being chased by demons.

This piece, written as a melodrama, is a composition for flute, oboe, harp, narrator or soprano, violin and cello. The duration is approximately 15 minutes. Using techniques of literary forms of 20th century music, Dance of the Dead was composed in a thematic style, a song that does not focus on the theme, but instead focuses on the content of the poem. The music is therefore associated with such content.

Department: Music

Student's Signature

Field of Study: Western Music

Advisor's Signature

Academic Year: 2013

กิตติกรรมประกาศ

บทประพันธ์เพลงระบำแห่งความตายบทนี้ ผู้ประพันธ์ได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน อาจารย์หลายท่าน ทั้งในด้านความรู้ คำแนะนำต่าง ๆ รวมทั้งการเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านด้วย ดังนั้น ผู้ประพันธ์จึงใคร่ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์มา ณ ที่นี้

ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร อาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ผู้ที่ให้ความรู้และคำแนะนำอันมีค่ายิ่ง พร้อมทั้งสละเวลาอันมีค่าเพื่อช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน ตั้งแต่ ผู้ประพันธ์เริ่มศึกษาการประพันธ์เพลง จนกระทั่งบทเพลงนี้เสร็จสมบูรณ์

ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ให้ทั้งความรู้ และคำแนะนำอันมีค่า

ศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ที่ให้ความรู้และคำแนะนำต่าง ๆ รวมทั้งข้อคิดอันมีค่า เป็นแบบอย่างที่ดีในการศึกษาหาความรู้ และการประกอบอาชีพ ในวงการการศึกษา

คณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาดุริยางคศิลป์ (ตะวันตก) คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย รวมทั้งเจ้าหน้าที่วิชาการและห้องสมุด

อาจารย์รัฐยาปี อินทรพิจิตร อาจารย์สอนดนตรีที่เปรียบเสมือนเป็นมารดาคนที่สองของผู้ประพันธ์

อาจารย์ ดร.ธนาภรณ์ ต้นเจริญ อาจารย์สอนดนตรีที่เสียสละ พุ่มเทร่างกายแรงใจ คอยให้ความช่วยเหลือและคำปรึกษาที่มีค่า รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีในการประกอบอาชีพของผู้ประพันธ์

อาจารย์เสนาะ เมตติขวลิต บิดาและครูดนตรีคนแรกของผู้ประพันธ์

นอกจากนี้ ผู้ประพันธ์ใคร่ขอถือโอกาสนี้ขอบคุณนักศึกษาปริญญาตรีและบัณฑิตจาก ภาควิชาดุริยางคศิลป์ (ตะวันตก) ทุกท่าน รวมทั้งผู้มีพระคุณอีกหลายท่านที่ได้กล่าวถึงในที่นี้ซึ่งให้ความช่วยเหลือทุกด้านระหว่างที่ผู้ประพันธ์กำลังศึกษาวิชาเอกการประพันธ์เพลง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 วัตถุประสงค์.....	1
1.2 ขอบเขตของการประพันธ์เพลง	1
1.3 บทประพันธ์มีขั้นตอนการประพันธ์ดังนี้	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	2
บทที่ 2 บทวิเคราะห์ระบำแห่งความตาย	3
2.1 แนวคิดหลักของบทประพันธ์เพลง	3
2.2 สันคีตลักษณ์ของบทประพันธ์เพลง.....	4
2.2.1 กระบวนที่ 1 เพรลูด (Prelude)	4
2.2.2 กระบวนที่ 2 “The warder looks down at mid hour of night”	8
2.2.3 กระบวนที่ 3 “In haste for the sport soon their ankles they twitch”	15
2.2.4 กระบวนที่ 4 “But one of them stumbles and shuffles there still”	20
2.2.5 กระบวนที่ 5 “The shroud he must have, and no rest will allow”	22
2.2.6 กระบวนที่ 6 ฟินาเล (Finale)	28
รายการเครื่องดนตรี	31
โน้ตเพลงฉบับสมบูรณ์	32
รายการอ้างอิง.....	86
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	87

บทที่ 1 บทนำ

1.1 วัตถุประสงค์

ผู้ประพันธ์ได้กำหนดวัตถุประสงค์การประพันธ์เพลง ดังนี้

1. เพื่อประพันธ์เพลงร่วมสมัยจากแรงบันดาลใจ และจินตนาการของผู้ประพันธ์
2. เพื่อสร้างผลงานประพันธ์ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากบท กวี เดอ ทอเทนแทนซ์ (Der Totentanz หรือ Dance of the Dead) โดย โยฮันน์ โวล์ฟกัง ฟอน เกอเธ่ (Johann Wolfgang von Goethe)
3. เพื่อสร้างผลงานประพันธ์ในรูปแบบเมโลดราม่า (Melodrama)
4. เป็นผลงานที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานทางวิชาการและการเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา

1.2 ขอบเขตของการประพันธ์เพลง

ผู้ประพันธ์ได้กำหนดขอบเขตของการประพันธ์เพลง ดังนี้

เป็นบทประพันธ์เพลงร่วมสมัยในลักษณะเมโลดราม่า โดยได้แรงบันดาลใจจากบทประพันธ์ เพียร์โรต์ ลูแนร์ (Pierrot Lunaire) โดย อาร์โนลด์ โชนเบิร์ก (Arnold Schoenberg)

เมโลดราม่าเป็นรูปแบบบทประพันธ์ในสมัยศตวรรษที่ 18 เป็นการผสมผสานระหว่างการอ่านบทกวีประกอบการบรรเลงดนตรี หรือการแสดงละครใบ้ประกอบการบรรเลงดนตรี ดนตรีและบทพูดมีความสัมพันธ์ต่อกัน

ในยุคศตวรรษที่ 20 โชนเบิร์กได้ทำการขยายขอบเขตของบทประพันธ์ประเภทเมโลดราม่า บทประพันธ์ เกรลลีเดอร์ (Gurrelieder ค.ศ.1910-1911) มีการกำหนดโน้ตเข้าไปในบทพูด และบทประพันธ์ เพียร์โรต์ ลูแนร์ (ค.ศ.1912) มีการกำหนดโน้ตอย่างชัดเจน การพูดจะมีระดับเสียงแต่ไม่ใช้การร้อง ซึ่งผู้ประพันธ์ใช้บทประพันธ์ เพียร์โรต์ ลูแนร์ เป็นแบบอย่างในการประพันธ์บทประพันธ์ชิ้นนี้

บทประพันธ์ชิ้นนี้ประพันธ์สำหรับเครื่องดนตรีฮาร์ป ไวโอลิน ฟลูท โอโบ เชลโล และผู้บรรยายหรือโซปราโน ใช้เวลาบรรเลงรวมทั้งสิ้น 15 นาที ประพันธ์จากบทกวี เดอ ทอเทนแทนซ์ โดย โยฮันน์ โวล์ฟกัง ฟอน เกอเธ่ กวีชาวเยอรมันในช่วงศตวรรษที่ 18 ต้นฉบับดั้งเดิมของบทกวี ถูกประพันธ์ขึ้นในภาษาเยอรมัน ต่อมาได้ถูกนำมาแปลเป็นภาษาอังกฤษโดย เอ็ดการ์ อัลเฟรด โบว์ริง (Edgar Alfred Bowring) นักแปลและนักเขียนชาวอังกฤษ บทกวีที่ผู้ประพันธ์เลือกมาประพันธ์นำมาจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ

เนื้อหาโดยรวมของบทกวี เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับคำคืนหนึ่ง เหล่าภูตผีปีศาจในสุสานต่างออกมาเต้นรำอย่างสนุกสนาน ขณะนั้นผู้ดูแลสุสานได้จับตาดูการเต้นรำครั้งนี้ ปีศาจแต่ละตนจะมีผ้าคลุมหรือผ้าห่อศพคลุมร่างกายตัวเอง และเมื่อการเต้นรำเริ่มต้นขึ้นปีศาจแต่ละตนต่างสลัดผ้าคลุมของตนเองออก และในเวลานั้นผู้ดูแลสุสานได้ยินเสียงกระซิบในใจสั่งให้หยิบผ้าคลุมของเหล่าปีศาจมา ผู้ดูแลได้อาศัยช่วงเวลาเหล่าปีศาจกำลังเปลือยเปลือยกับการเต้นรำ ขโมยผ้าคลุมมาได้หนึ่งผืนและรีบวิ่งเข้า

ไปหลบในโบสถ์ เมื่อการเดินรำลึ้นสุดลงเหล่าปีศาจต่างคว้าผ้าคลุมของตนเองและกลับลงหลุมศพของตัวเอง เหลือปีศาจตัวสุดท้ายซึ่งไม่มีผ้าคลุม ปีศาจเงยหน้าขึ้นมองเห็นผู้ดูแลและทราบว่าคุณผู้ดูแลได้ขโมยผ้าคลุมของตนไปจึงได้ปีนขึ้นไปหา ระหว่างนั้นได้มีเสียงดังกังวานของนาฬิกาโบสถ์ดังขึ้น ทำให้ปีศาจตกลงมากระจายเป็นฝุ่น

บทประพันธ์นี้จะถูกแบ่งออกเป็น 6 กระบวนบรรเลงต่อเนื่องโดยไม่หยุด ในแต่ละกระบวนมีการกำหนดขอบเขตดังนี้

1. เพรลูด (Prelude) อัตราความเร็วโมเดราโต (Moderato) เป็นบทนำเพื่อเข้าสู่เนื้อหาของบทกวี
2. “The warder looks down at the mid hour of night.” อัตราความเร็วลาร์โก (Largo) เป็นการขับบทกวีในลักษณะร้องกึ่งพูด (Sprechstimme) ประกอบการบรรเลงเพื่อนำเสนอบรรยากาศในสุสานในขณะที่เหล่าภูตผีปีศาจเริ่มปรากฏกายขึ้นจากหลุมศพ
3. “In haste for the sport soon their ankles they twitch.” อัตราความเร็วอัลเลโกริ (Allegro) เป็นการเดินรำของภูตผีปีศาจ
4. “But one of them stumbles and shuffles there still.” อัตราความเร็วกราว (Grave) เมื่อการเดินรำลึ้นสุดลง ปีศาจตนหนึ่งยืนอยู่ตามลำพัง
5. “The shroud he must have, and no rest will allow.” อัตราความเร็วอัลเลโกริ ปีศาจได้ไปตามกำแพงโบสถ์เพื่อตามหาผ้าห่อศพของตนเอง
6. ฟินาเล (Finale) อัตราความเร็วลาร์โก สรุปเนื้อหาของบทกวีเมื่อปีศาจพลัดตกจากกำแพงโบสถ์

1.3 บทประพันธ์มีขั้นตอนการประพันธ์ดังนี้

1. ตีความบทกวี
2. กำหนดสังคีตลักษณ์ของบทประพันธ์ให้มีความเหมาะสมกับบทประพันธ์ โดยพิจารณาจากเนื้อหาของบทกวี
3. เริ่มประพันธ์
4. การจัดพิมพ์และนำเสนอรูปแบบสมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วยบทอธิบาย และโน้ตเพลงที่สมบูรณ์

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. สร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงรูปแบบใหม่ในวงการวิชาการประพันธ์เพลง
2. สร้างแรงบันดาลใจและแนวคิดให้นักประพันธ์รุ่นใหม่ เพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นสากลในรุ่นต่อไป
3. เผยแพร่บทประพันธ์ในรูปแบบวิชาการ
4. เผยแพร่บทประพันธ์เพลงโดยการนำออกแสดงจริง

บทที่ 2 บทวิเคราะห์ระบำแห่งความตาย

บทประพันธ์ระบำแห่งความตาย สร้างจากบทกวี เดอ ทอเทนแทนซ์ (Der totentanz) โดย โยฮันน์ โวล์ฟกัง ฟอน เกอเธ่ (Johann von Goethe) กวีชาวเยอรมันที่มีชื่อเสียงในช่วง ศตวรรษที่ 18 บทประพันธ์ดั้งเดิมเป็นภาษาเยอรมัน แต่ในการประพันธ์บทเพลงนี้ผู้ประพันธ์เลือกใช้ต้นฉบับที่มีการแปลเป็นภาษาอังกฤษโดย เอ็ดการ์ อัลเฟร็ด โบว์ริง (Edgar Alfred Bowering) นักเขียนและนักแปลชาวอังกฤษที่มีชีวิตอยู่ในช่วงศตวรรษที่ 18 บทประพันธ์ระบำแห่งความตาย เริ่มประพันธ์เมื่อวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2557 เสร็จเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 หลังจากนั้นได้มีการแก้ไขปรับเปลี่ยนโน้ตเพื่อให้เหมาะสมกับเทคนิคในการบรรเลงของเครื่องดนตรี

บทประพันธ์บทเพลงนี้ ประพันธ์ภายใต้คำแนะนำของ ศ.ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร เป็นบทประพันธ์สำหรับเครื่องดนตรี ฟลูท โอโบ ฮาร์ป ผู้บรรยายหรือโซปราโน ไวโอลิน และเชลโล ผู้บรรยายหรือโซปราโนใช้เทคนิคการร้องแบบร้องกึ่งพูด (Sprechstimme) สลับกับการร้องแบบปกติ การร้องกึ่งพูดหมายถึงการใช้เสียงร้องในการอ่านบรรยายเนื้อเรื่อง แต่ไม่ใช้การร้อง

บทประพันธ์นี้มีทั้งหมด 6 กระทบวน บรรเลงต่อเนื่องกัน โดยใช้การเปลี่ยนแปลงของเนื้อเรื่องเป็นการแบ่งแต่ละกระทบวน ลักษณะของบทประพันธ์จัดอยู่ในรูปแบบที่เรียกว่า เมโลดราม่า ซึ่งเป็นรูปแบบการประพันธ์ที่นิยมเป็นอย่างมากในสมัยศตวรรษที่ 19

การแสดง เมโลดราม่า เป็นการแสดงละครหรือเป็นส่วนหนึ่งของละครที่ตัวละครหลักมีการดำเนินเนื้อเรื่อง ผ่านการบรรยายในช่วงที่ดนตรีหยุดเล่นหรือบรรยายประกอบการบรรเลงดนตรี ส่วนดนตรีช่วงสั้นๆ ที่เป็นส่วนประกอบในการแสดงนั้น ทำหน้าที่แบ่งบทบรรยายออกจากกันและมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบทบรรยาย หรือในบางขณะ ถูกสร้างขึ้นเพื่อเสริมเนื้อหาของบทบรรยาย

สำหรับการประพันธ์บทเพลงนี้ ผู้ประพันธ์ได้เริ่มจากการศึกษาตีความบทกวีเดอ ทอเทนแทนซ์รวมทั้งผลงานบทกวีอื่นๆ ของเกอเธ่ หลังจากการตีความบทกวี ผู้ประพันธ์ได้แบ่งเนื้อหาของบทกวีออกเป็น 4 ช่วง และเมื่อรวมเข้ากับบทโหมโรงและบทส่งท้ายจะมีทั้งหมด 6 กระทบวน

2.1 แนวคิดหลักของบทประพันธ์เพลง

เนื่องจากบทเพลงระบำแห่งความตายเป็นบทเพลงที่สร้างจากบทกวีของเกอเธ่ ผู้ประพันธ์ จึงได้ประพันธ์บทเพลงให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทกวี โดยกำหนดให้บทประพันธ์มีลักษณะเป็นแบบ แอทเมติก (Athematic style) คือเป็นบทประพันธ์ที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับทำนองหลัก และการกลับมาของทำนอง ทั้งนี้ดนตรีจะมีความเกี่ยวพันกับเนื้อเรื่อง โดยเทคนิคการประพันธ์ในรูปแบบนี้ผู้ประพันธ์ได้รับแรงบันดาลใจจากบทประพันธ์เออวาทุง โอปุสที่ 17 (Erwartung op.17) บทประพันธ์เมโลดราม่าที่มีชื่อเสียงของอาร์โนลด์ โชนเบิร์ก (Arnold Schoenberg) นอกจากนี้ ผู้ประพันธ์ยังใช้เทคนิคโทนเพนท์ติ้ง หรือเวิร์ดเพนท์ติ้ง (Tone painting หรือ Word painting) ในการบรรยายสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในบทกวี และกำหนดโน้ตแทนคำศัพท์ในบทกวี (Musical cryptogram)

สำหรับบทประพันธ์ระบำแห่งความตายนี้ ใช้โหมด (Mode) เป็นส่วนหลักในการประพันธ์ โดยจะเป็นการผสมผสานระหว่างโหมดฟริเจียน (Phrygian) โหมดโลครีอัน (Locrian) และโหมดเอโอเลียน (Aeolian) นอกจากนี้ ยังมีการใช้บันไดเสียงออกตาโทนิค (Octatonic scale) บันไดเสียงโฮลโทน

(Whole tone scale) บันไดเสียงกึ่งโฮลโทน (Semi-Whole tone scale) รวมทั้งคอร์ดมิสติก (Mystic chord) ซึ่งเป็นคอร์ดที่สร้างจากบันไดเสียงกึ่งโฮลโทน และใช้เซต 0156 ซึ่งเป็นเสียงที่ผู้ประพันธ์ได้ยินจากงานประพันธ์ เพียร์ ลูแนร์ ของโซเนเบิร์ก

การสร้างแนวประสานผู้ประพันธ์ได้สร้างแนวประสานให้สอดคล้องกับโมดและบันไดเสียงที่ใช้ นอกจากนั้นผู้ประพันธ์ได้ใช้คอร์ดสร้างจากคู่เสียงไตรโทน (Tritone) เรียงซ้อนกัน, คอร์ดที่สร้างจากคู่ 7 สลับกับคู่ 2, โน้ตคู่ 8 ดิมินิช (Diminished) สลับกับคู่ 8 ออกเมท (Augmented), คอร์ดคู่ห้า เรียงซ้อน (Quintal chord) ผสมกับ คอร์ดคู่สี่เรียงซ้อน (Quartal chord) และมีการนำเทคนิคการย้ายช่วงคู่แปด (Octave transfer) มาใช้

เครื่องหมายประจำจังหวะ ผู้ประพันธ์ได้กำหนดเครื่องหมายประจำจังหวะ 4/4 ในการบรรยายเหตุการณ์ทั่วไปและเมื่อบทเพลงกล่าวถึงผู้ดูแลสุสาน, จังหวะ 5/4 บรรยายการปรากฏตัว การเคลื่อนไหวและการจากไปของเหล่าภูติผีปีศาจ, จังหวะ 3/8 ผสมกับ 5/4 ในการเดินรำของเหล่าภูติผีปีศาจ, จังหวะ 3/4 สลับกับจังหวะ 4/4 และ 5/4 เมื่อปีศาจหยุดนิ่งและตระหนักว่าผ้าห่อศพของตัวเองหายไป ปีศาจจะไม่สามารถกลับลงหลุมศพได้ถ้าหากปราศจากผ้าห่อศพ ผู้ประพันธ์ใช้การเปลี่ยนเครื่องหมายประจำจังหวะจาก 4/4 ไปยัง 6/8, 1/4, 4/4, 2/4, 1/4, 4/4, 2/4, 1/4 และ 2/4 อย่างต่อเนื่องเพื่อบรรยายปีศาจที่กำลังปั่นป่วนโศกเศร้าและผู้ดูแลสุสานที่กำลังตกใจกลัวสุดชีวิต

2.2 สังกีตลักษณะของบทประพันธ์เพลง

2.2.1 กระบวนที่ 1 เพรลูด (Prelude)

เริ่มจากห้องที่ 1 ถึงห้องที่ 28 ประพันธ์ในอัตราความเร็วโมเดราโต เป็นการนำเข้าสู่บรรยากาศในสุสานที่เต็มไปด้วยหลุมฝังศพ เพื่อแสดงถึงความลึกลับของสุสานผู้ประพันธ์เลือกใช้โมด G ฟริเจียนผสมกับ Eb เอโอเลียนบรรเลงโดยฮาร์ปโดยเน้นทำนองโน้ต D และ Bb ในห้องที่ 1 จังหวะที่ 2 และ 3 ในโมด G ฟริเจียน และโน้ต Eb Bb และ Gb ในจังหวะที่ 2 และจังหวะที่ 4 ใน โมด Eb เอโอเลียน (ตัวอย่าง 2.1) ในการบรรเลงเริ่มต้นของบทเพลง

ตัวอย่างที่ 2.1

1 G Phrygian Eb Aeolian

Harp

เชลโลและฟลูทบรรเลงโน้ต 4 ตัวแรกของบันไดเสียงออกตาโทนิค (ตัวอย่าง 2.2) แสดงถึงความน่าสะพรึงกลัวแต่เปี่ยมด้วยความเศร้าสร้อยเมื่ออยู่ท่ามกลางหลุมฝังศพ หลังจากนั้นเชลโลบรรเลงเข้ามาในท่อนที่ 3 จังหวะที่ 2 โน้ต G, Ab, G ซึ่งเป็นโน้ต 2 ตัวแรกในโหมด G ฟริเจียน ตามด้วยโน้ต B ในท่อนที่ 4 ตัว B เป็นโน้ตเอ็นฮาร์โมนิกของ Cb โน้ตตัวที่ 6 ในโหมด Eb เอโอเลียน

ตัวอย่างที่ 2.2

1

Flute

Violoncello

p *mp*

Octatonic scale

เชลโลในท่อนที่ 5 และฟลูทในท่อนที่ 6 บรรเลงโน้ตขเบ็ต 2 ชั้นด้วยโน้ตตัว Eb, Ab, D, และ G ซึ่งเป็นโน้ตที่อยู่ในเซต 0156 เป็นเสียงที่ผู้ประพันธ์ต้องการใช้สื่อถึงความสงสัยและความต้องการที่จะค้นหาความลึกลับที่เกิดขึ้นภายในสุสาน (ตัวอย่างที่ 2.3)

ตัวอย่างที่ 2.3

5

Flute

Violin 1

mf *p*

Set 0156

ในครั้งที่ 6 ไวโอลินบรรเลงโน้ตขั้นคู่ไตรโทนในจังหวะที่ 3 ตามด้วยโน้ตขั้นคู่ 6 ไมเนอร์ ในจังหวะแรกของครั้งที่ 7 ก่อนที่จะจบด้วยโน้ตขั้นคู่ไตรโทนในจังหวะที่ 3 ของครั้งที่ 7 แสดงถึง สุสาน ท่ามกลางแสงจันทร์ที่มีทั้งความน่ากลัวและความเศร้าสร้อยผสมผสานกัน โดยที่โน้ตขั้นคู่ไตรโทนสื่อถึงความน่ากลัวและขั้นคู่ 6 ไมเนอร์สื่อถึงความสวยงาม (ตัวอย่างที่ 2.4)

ในการศึกษาค้นคว้าผลกระทบในการฟังโน้ตขั้นคู่ที่มีต่อจิตใจคน โน้ตขั้นคู่ไตรโทนสร้างความรู้สึกสงสัย ความลึกลับ สิ่งที่น่าขนลุก ความแปลกประหลาด โน้ตขั้นคู่นี้ในยุคกลาง (Middle Ages) เคยถูกขนานนามว่าเป็นปีศาจในดนตรี (The devil in music) และเคยถูกสั่งห้ามโดยโบสถ์ ส่วนโน้ตขั้นคู่ 6 ไมเนอร์สร้างความรู้สึกเศร้าสร้อยอย่างรุนแรง (ถูกใช้เป็นการนำองหลักในบทเพลง Love Story ขับร้องโดย Andy Williams เป็นบทเพลงประกอบภาพยนตร์เรื่อง Love Story สร้างเมื่อปี ค.ศ. 1970 และปรากฏอยู่ในบทเพลง Nocturnes ของ Chopin)

โซปราโนเข้ามาครั้งแรกในครั้งที่ 6 จังหวะสุดท้ายร้องโน้ตตัวบนของขั้นคู่เสียงไตรโทนทั้งสองตัวคือตัว A และตัว E ในรูปแบบนอนเวอร์เบิล (Non verbal) และจบประโยคเพลงด้วยโน้ต Eb ซึ่งเป็นโน้ตตัวที่ 6 ในโมคจีพรีเจียน(ตัวอย่างที่ 2.4)

ตัวอย่างที่ 2.4

6

Soprano

ah - - - -

Violin 1

Tritone Minor 6th Tritone

โอโบบรรเลงเข้ามาครั้งแรกในครั้งที่ 10 บรรเลงโน้ตในโมค Eb เอโอเลียน โดยฮาร์ป บรรเลงเน้นเสียงโน้ต Eb และ Bb ในจังหวะที่ 2 ซึ่งเป็นโน้ต 2 ตัวแรกของโอโบ (ตัวอย่างที่ 2.5) จากครั้งที่ 11 ฮาร์ปบรรเลงในโมค G โลกเรียน ผู้ประพันธ์ใช้โมคโลกเรียนเพื่อแสดงถึงความ เคลื่อนไหวของสิ่งต่าง ๆ ในยามกลางคืนเช่น ใบไม้ที่โดนลมพัดปลิวไปมารวมถึงนกหรือแมลงที่หากินตอนกลางคืน โน้ตเน้นเสียง Bb และ Ab ในจังหวะที่ 4 นำมาจากโน้ต 2 สุดท้ายของโอโบในครั้งที่ 10 (ตัวอย่างที่ 2.5)

ตัวอย่างที่ 2.5

Oboe

mf

Harp

G \flat D \flat G \sharp

ในท้องที่ 12 โซปราโนร้องนอนเวอร์เบิลโน้ตในโหมด G โลกเรียน โดยที่โน้ต 4 ตัวแรกในโซปราโน ถูกบรรเลงโดยโน้ตเน้นเสียง 2 ตัวแรกในฮาร์ปในท้องที่ 12 จังหวะที่ 1 และโน้ตเน้นเสียง 2 ตัวในจังหวะที่ 3 (ตัวอย่างที่ 2.6)

ตัวอย่างที่ 2.6

12

Harp

Soprano

ah - - - -

G Locrian

ฟลูทในท้องที่ 17-18 และโอโบจังหวะที่ 3 ในท้องที่ 19 นำมาจากโอโบในท้องที่ 10 โดยโอโบในท้อง 19 ไม่มีการเปลี่ยนแปลงโน้ต แต่ฟลูทมีการนำทำนองมาขยาย (ตัวอย่างที่ 2.7)

ตัวอย่างที่ 2.7

10

Oboe

mf

18

Flute

mf 3

19

Oboe

mp

ผู้ประพันธ์ใช้การไล่น้ตลงในโหมด G โลครีอันในฮาร์ปห้องที่ 28 ใน 3 จังหวะแรก (ตัวอย่างที่ 2.8) จบด้วยอาร์เปจจอร์ดที่สร้างจากคู่เสียงที่ค่อยๆ แคลบลงตั้งแต่คู่ 5 ไปยังคู่ 2 เป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาของบทกวี (ตัวอย่างที่ 2.9)

ตัวอย่างที่ 2.8

28

Harp

G Locrian

F \flat

D \sharp

F \sharp

ตัวอย่างที่ 2.9

ชั้นคู่เสียงที่แคลบลง

2.2.2 กระบวนที่ 2 “The warder looks down at mid hour of night”

เริ่มเข้าสู่เนื้อหาของบทกวี กล่าวถึงในเวลาเที่ยงคืนขณะที่ผู้ดูแลสุสานเฝ้ามองหลุมฝังศพที่วางเรียงรายอยู่ในสุสาน พระจันทร์สาดแสงสีเงินยวงส่องไปทั่วสุสานทำให้ดูราวกับเป็นเวลากลางวัน ทันใดนั้นหลุมศพแรกได้เปิดออกและตามมาด้วยหลุมศพอื่นๆ ปรากฏเหล่าหญิงชายก้าวออกมาจากหลุมศพ ทุกคนคลุมร่างกายด้วยผ้าห่อศพยาวเป็นทางสี่ขาวสะอาดราวหิมะ

ในกระบวนที่ 2 นี้ เริ่มจากห้องที่ 29 ถึงห้อง 64 ใช้อัตราความเร็วลาร์โก ในกระบวนนี้ผู้ประพันธ์ใช้คอร์ดและโน้ตที่สร้างจากชั้นคู่ 4 ดิมินิชท์ผสมกับชั้นคู่ 8 ดิมินิชท์ การใช้ชั้นคู่ 4 และชั้นคู่ 8 มีเหตุผลเนื่องจากในความเชื่อตามหลักของคัมภีร์ไบเบิล เลข 4 มีความหมายถึงโลกหรือเกี่ยวข้องกับโลก เช่น ในต่างประเทศจะมี 4 ฤดูคือฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง ฤดูหนาว และฤดูใบไม้ผลิ โลกมี 4 ทิศคือ ทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออก ทิศตะวันตก ส่วนเลข 8 หมายถึงการเกิดใหม่ การเริ่มต้นใหม่ผู้ประพันธ์ใช้โน้ตชั้นคู่ 4 และคู่ 8 เพื่อแทนการก้าวขึ้นสู่พื้นดินของเหล่าปีศาจ ส่วนชั้นคู่ดิมินิชท์หมายถึงถึงภูติผีปีศาจที่ร่างกายเน่าเปื่อยและมีบางส่วนของร่างกายขาดหายไป

นอกจากนั้นผู้ประพันธ์ได้ยังใช้คอร์ดมิสติก, การย้ายช่วงคู่แปด, เสียงไตรโทน และบันไดเสียงออกตาโทนิค มีการใช้โหมดเพียงเล็กน้อยในกระบวนนี้ ผู้ประพันธ์ได้นำชื่อของผู้ประพันธ์ซึ่งในภาษาไทยคือแชแปลว่าพระจันทร์ แปลงเป็นภาษาอังกฤษเป็น CARE และสะกดเป็นตัวโน้ต C A G \sharp E มาใช้

เมื่อบทวิภาวถึงพระจันทร์ การแปลงอักษร R เป็น G# นั้น ผู้ประพันธ์ ได้รับแรงบันดาลใจจาก Clara theme ผลงานสร้างสรรค์ของชูมันน์ซึ่งใช้โน้ต C Bb A G# A แทนคำว่า Clara

ผู้ประพันธ์ใช้เทคนิคโทนเพนทัตตั้งหรือเวิร์ดเพนทัตตั้ง โดยใช้โน้ตเซปต 2 ชั้น 3 พยางค์ (Triplet) แทนหมู่แมลงที่ปรากฏในเวลากลางคืน ในบทวิภาวไม่ได้กล่าวถึงฝูงแมลงเหล่านี้ แต่ผู้เขียนได้จินตนาการว่าในเวลากลางคืนขณะที่แสงจันทร์ส่องสว่างฤดูผีเสื้อก็อาจออกมาเต้นรำ น่าจะมีเสียงร้องที่ร่าเริงของเหล่าจิ้งหรีดหรือเหล่าแมลงที่ออกหากินในตอนกลางคืนด้วย นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ได้ใช้กลุ่มคอร์ดที่สร้างจากโน้ตไตรโทน เพื่อให้เห็นภาพหลุมฝังศพที่ว่างเรียงราย

เทคนิคในการร้องของโซปราโนในกระบวนนี้จะจะเป็นเทคนิคที่เรียกว่าร้องกิ่งพูด เป็นเทคนิคที่ผสมผสานระหว่างการร้องและพูด

ห้องที่ 29 เพื่อสื่อให้เห็นถึงเนื้อเรื่องโดยรวมของกระบวนที่ 2 บรรยายเกี่ยวกับการกลับขึ้นมาจากใต้ดินของฤดูผีเสื้อ ผู้ประพันธ์ได้ใช้โน้ตคู่ 8 และคู่ 4 เพื่อสื่อถึงการกลับมาบนโลกโดยใช้ศูนย์กลางเสียง (Tone center) ที่ E เริ่มจากฮาร์ปบรรเลงโน้ต Fb, Fb, Eb, D, C# (E, Eb, D, C#) และใช้การย้ายช่วงคู่แปดเปลี่ยนระดับเสียงโน้ตตัว Fb ตัวที่ 2 ให้ต่ำลงทำให้เกิดขึ้นคู่ 8 ดิมินิชที่ระหว่างโน้ตตัว Fb (E) และ Eb ตามด้วยอาร์เปจโจ ที่สร้างจากโน้ตในกรอบขึ้นคู่ 8 ดิมินิชที่ผสมกับขึ้นคู่ 4 ดิมินิชที่ และในโอโบห้องที่ 30 บรรเลงโน้ตตัว E, D, D#, E แต่เปลี่ยนระดับเสียง D# ให้ต่ำลงคู่ 8 ทำให้เกิดขึ้นคู่ 8 ดิมินิชที่ระหว่าง D และ D# (ตัวอย่างที่ 2.10)

และเพื่อให้เครื่องดนตรีฮาร์ปสามารถบรรเลงได้ ผู้ประพันธ์จึงต้องสะกดโน้ต E เป็น Fb แต่โน้ตตัว E จะปรากฏในแนวโอโบ

ตัวอย่างที่ 2.10

The image shows a musical score for Oboe and Harp, labeled as Example 2.10. It consists of two systems of staves. The first system includes an Oboe staff and a Harp staff. The Oboe staff has a 'Diminished 8th' interval marked above it. The Harp staff has a 'Diminished 4th' interval marked above it. The second system includes an Oboe staff and a Harp staff. The Oboe staff has a 'Diminished 8th' interval marked above it. Dynamics are marked as *mp* and *f*. The score is in a key signature of one flat (Bb) and a common time signature (C).

ในหน้าที่ 33 ฮาร์ปบรรเลงโน้ตในโหมด E โลกเรียน เริ่มจากโน้ต 3 ตัวแรกด้วยคู่เสียงไตรทอน แสดงความรู้สึกสงสัย ความลึกลับ สิ่งที่น่าขนลุก ความแปลกประหลาด เพื่อนำเข้าสู่ประโยคแรกของ บทกวีโดยโซปราโนกล่าวถึงในเวลาเที่ยงคืน ผู้ดูแลสถานเฝ้ามองหลุมฝังศพที่วางเรียงรายอยู่ในสุสาน โซปราโนจะใช้เทคนิคการร้องกึ่งพูด ส่วนไวโอลินและเชลโลจะบรรเลงโน้ตที่อยู่ในโหมด E โลกเรียน (ตัวอย่างที่ 2.11)

ตัวอย่างที่ 2.11

33

Harp *p* Tritone

Soprano *mp*

The war-der looks down at the mid hour of night

ฟลูตโน้ตเชบัต 2 ชั้น 3 พยางค์บรรเลงเป็นสตัคคาโต้ (Staccato) ในหน้าที่ 32, 35, 39, 50 และ 56 (ตัวอย่างที่ 2.12) แทนฝูงแมลงในตอนกลางคืน แมลงเหล่านี้ทำในคำคตินี้เต็มไปด้วยความสดไสชีวิตชีวา (ตัวอย่างที่ 2.13)

ตัวอย่างที่ 2.12

32

Flute *mp* 3 3 3 3 3 3

ตัวอย่างที่ 2.13

ฝูงแมลงในตอนกลางคืน

ไวโอลินตั้งแต่ห้องที่ 36 ถึงห้องที่ 39 ใช้โน้ตในบันไดเสียง E ฮาร์โมนิกไมเนอร์ แสดงถึงความงามของสุสานภายใต้แสงจันทร์ โน้ต 2 ตัวแรกของเชลโลเป็นโน้ตขึ้นคู่ไตรโทน แสดงถึงความสวยงามที่แฝงด้วยความตาย (ตัวอย่างที่ 2.14)

ตัวอย่างที่ 2.14

Violin 1

Violoncello

mp

E Harmonic Minor

3

Tritone

Vln. 1

mf

Vc.

3

Tritone

p

ฮาร์ปในท้องที่ 40 ถึงท้องที่ 42 ญูญแจเบสใช้โน้ตชั้นคู่ 4, 5 และ 6 คือโน้ตตัว E, A# (เอ็นฮาร์โมนิก Bb), F และ D# บรรยายภาพที่เมื่อมองไกลออกไปจะเห็นหลุมศพที่วางเรียงรายเป็นทิวแถว โน้ตในญูญแจเทรเบิลตัว D#, E และ F ถูกวางให้ดูกระจัดกระจายเพื่อแสดงให้เห็นภาพหลุมศพเหล่านั้น (ตัวอย่างที่ 2.15)

ตัวอย่างที่ 2.15

หลุมศพที่วางเรียงราย

ในท้องที่ 43 และ 44 ผู้ประพันธ์ได้นำชื่อของผู้ประพันธ์คือแซแปลว่าพระจันทร์ แปลงเป็นภาษาอังกฤษเป็น CARE และสะกดเป็นตัวโน้ต C A G# E โดยแปลง R เป็น G# มาใช้เมื่อบทกวีกล่าวถึงพระจันทร์ในท้องที่ 43 (ตัวอย่างที่ 2.16) ส่วนในท้องที่ 44 จังหวะที่ 2 และ 4 เป็นคอร์ดที่สร้างจากโน้ต C, A, G# และ E (ตัวอย่างที่ 2.17)

ตัวอย่างที่ 2.16

ตัวอย่างที่ 2.17

44

C A G# E

Harp

3

คอร์ดที่สร้างจากโน้ต C, A, G# และ E

ในห้องที่ 48 และ 49 ฮาร์ปในกัญแจเทรเบลจึงหวะยกแทนป้ายที่ปักอยู่หน้าหลุมฝังศพ (ตัวอย่างที่ 2.18) จากนั้นในห้องที่ 50 ฮาร์ปเล่นคอร์ด CaugM7 (Ab เอ็นฮาร์โมนิกกับ G#) ผสมกับโน้ตขั้นคู่จากคู่ 4 ไปยังคู่ 5 เพื่อแสดงถึงถ้อยคำในบทกวีที่กล่าวถึงสุสานที่ต้องแสงจันทร์ค่อยๆ เรืองแสงขึ้นราวกับเป็นเวลากลางวัน (ตัวอย่างที่ 2.19)

ตัวอย่างที่ 2.18

48

Harp

ป้ายที่ปักอยู่หน้าหลุมฝังศพ

ตัวอย่างที่ 2.19

50

Harp

สุสานที่ต้องแสงจันทร์เรืองแสงราวกับเป็นตอนกลางวัน

ห้องที่ 50 ย้ายศูนย์กลางเสียงมายัง C ห้องที่ 51 ถึงห้องที่ 53 ผู้ประพันธ์ใช้คอร์ดมิสติก เมื่อหลุมศพเปิดออกทีละหลุม ไวโอลินและเชลโลในจังหวะที่ 3 ของห้องที่ 53 เคลื่อนที่สวนทางออกจากกันแทนหลุมฝังศพที่ค่อยๆ เปิดกว้าง (ตัวอย่างที่ 2.20)

ตัวอย่างที่ 2.20

Musical score for Example 2.20, featuring Harp, Violin 1, and Violoncello. The Harp part starts at measure 53 with a "Mystic chord" and includes a trill. The Violin 1 and Violoncello parts play a melodic line with a trill and a triplet.

เมื่อพวกปีศาจก้าวออกมาจากหลุมศพ จังหวะในท้องที่ 56 ถึง 57 เริ่มเร้าใจยิ่งขึ้น (ตัวอย่างที่ 2.21) ในท้องที่ 59 ถึง 60 ผู้ประพันธ์ใช้บันไดเสียงออกตาโทนิคเพื่อแทนเหล่าปีศาจหญิงชายที่ก้าวออกมาจากหลุมศพ (ตัวอย่างที่ 2.22) เหตุผลที่ใช้บันไดเสียงออกตาโทนิคแทนเหล่าปีศาจ เนื่องจากบันไดเสียงออกตาโทนิคประกอบไปด้วยโน้ตขั้นคู่ครึ่งเสียงสลับกับขั้นคู่เต็มเสียง เมื่อเปรียบเทียบกับ การก้าวเดินจะเหมือนกับการก้าวเท้าที่ไม่เท่ากันจึงเหมือนกับการเดินของภูติผีปีศาจ

ตัวอย่างที่ 2.21

Musical score for Example 2.21, featuring Harp. The score starts at measure 56 and shows a sequence of chords and arpeggiated figures in both hands.

ตัวอย่างที่ 2.22

Musical score for Example 2.22, featuring Violin 1. The score starts at measure 59 and shows a melodic line with a trill and a triplet, marked with "mf".

2.2.3 กระทบที่ 3 “In haste for the sport soon their ankles they twitch”

เริ่มจากห้องที่ 65 จนถึงห้องที่ 164 จังหวะอัลเลโกร เป็นช่วงที่ปีศาจก้าวออกมาจากหลุมศพ จนถึงช่วงที่กลับลงหลุมศพ เป็นกระทบที่มีเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นมากมายที่สุด

เมื่อเหล่าปีศาจก้าวออกมาจากหลุมฝังศพ ปีศาจแต่ละตนต่างเริ่มต้นรำกันอย่างสนุกสนาน ปีศาจแต่ละตนมีผ้าห่อศพสีขาวสะอาดเป็นของตนเอง ขณะที่กำลังเต้นรำหมุนตัวอยู่นั้น ผ้าห่อศพที่ยาวเป็นทางทำให้เหล่าปีศาจรู้สึกรำคาญจึงสลัดผ้าห่อศพของตนเองออก และพาดไปยังหลุมฝังศพ จากนั้นจึงเต้นรำต่อไปอย่างสนุกสนาน ผู้ดูแลสุสานเฝ้าดูเหตุการณ์เหล่านี้ตลอด ขณะที่เห็นผ้าห่อศพที่เหล่าปีศาจสลัดทิ้ง ผู้ดูแลสุสานได้ยินเสียงกระซิบซู่ร้ายข้างหู เสียงนั้นสั่งให้ผู้ดูแลสุสานคว้าผ้าห่อศพนั้นมา ผู้ดูแลสุสานอาศัยเงาต้นไม้แอบขโมยผ้าคลุมศพมาได้หนึ่งผืนและรีบวิ่งหนีด้วยความเร็วโดยที่ไม่มีปีศาจตนไหนเห็น หลังจากจบการเต้นรำอย่างสนุกสนานเหล่าปีศาจต่างทยอยกลับลงหลุมฝังศพทีละตัว

ผู้ประพันธ์ใช้จังหวะ $5/4$ แทนการก้าวเดินของเหล่าปีศาจ ในกระทบนี้ใช้โหมดในการประพันธ์เป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นมีการใช้โน้ตไตรโตน, เซ็ต 0156, การใช้โน้ตขั้นคู่ที่มีการ เคลื่อนที่แนวขนาน (Parallel motion) และบันไดเสียงออกตาโทนิค ผู้ประพันธ์ใช้เครื่องหมายประจำจังหวะ $3/4$ ในขณะที่เหล่าปีศาจกำลังเต้นรำ และจังหวะ $4/4$ ในขณะที่ผู้ดูแลสุสานได้ยินเสียงกระซิบซู่ร้ายข้างหูจนกระทั่งย่องไปขโมยผ้าห่อศพของปีศาจ

ห้องที่ 65 เปลี่ยนเครื่องหมายประจำจังหวะเป็น $5/4$ เพื่อแทนการปรากฏตัวของเหล่าปีศาจ เนื่องจากผู้ประพันธ์มีความเห็นว่า ภูตผีปีศาจน่าจะมีการเดินที่ไม่เหมือนมนุษย์ เช่นมีการเดินลากขาหรือเดินกระเผลกกระเผลก จึงเหมาะกับจังหวะ $5/4$ นี้

ในห้องที่ 65 นี้ เริ่มจากโน้ต 3 ตัวแรกของกุญแจเบสของฮาร์ปเล่นโน้ตขั้นคู่ไตรโตนเพื่อแสดงถึงความน่ากลัวของปีศาจ (ตัวอย่างที่ 2.23) ไวโอลินและเชลโลเล่นโน้ตขั้นคู่ที่มีการเคลื่อนที่ขนานกัน (ตัวอย่างที่ 2.24)

ตัวอย่างที่ 2.23

65

Harp

mf

Tritone

ตัวอย่างที่ 2.24

65

Violin 1

Violoncello

mp

pizz.

pizz.

ห้องที่ 72 ถึงห้องที่ 130 เปลี่ยนเครื่องหมายประจำจังหวะเป็น 3/8 แสดงถึงหมู่ปีศาจรวมตัวกันมากยิ่งขึ้นและเริ่มเต้นรำ เซลโลจะไลโน้ตในโหมด D โลครีเยน ไวโอลินใช้โน้ตในเซต 0156 เป็นเสียงที่ผู้ประพันธ์ได้แรงบันดาลใจจากบทเพลงเพียโรต์ ลูแนร์ บทประพันธ์ของโจนเบิร์ก (ตัวอย่างที่ 2.25) ในห้องที่ 72 ฮาร์ปเล่นคอร์ดที่สร้างจากโน้ตขั้นคู่ไตรโทน (ตัวอย่างที่ 2.26) แสดง ถึงความสนุกสนานที่เปี่ยมไปด้วยบรรยากาศของความลึกลับและความตาย

ตัวอย่างที่ 2.25

Violin 1

Violoncello

arco. 3

f arco.

D Locrian

mf

ตัวอย่างที่ 2.26

Harp

Tritone

ผู้ประพันธ์ใช้โน้ตขั้นคู่ที่มีช่วงเสียงกว้างขึ้นเมื่อการเต้นรำเริ่มทวีความสนุกสนาน ในห้อง ที่ 95 ถึง 99 เซลโลเล่นอาร์เปโจโน้ตที่ห่างกันเป็นเสียงขั้นคู่ 5 และไวโอลินเล่นโน้ตขั้นคู่ 8 ดิมินิชท์ สลับกับขั้นคู่ 8 ออกเมนเทต (ตัวอย่างที่ 2.7)

เลข 5 ตามความหมายในคัมภีร์ไบเบิลหมายถึงความดีงาม ความศักดิ์สิทธิ์ การใช้โน้ตขั้นคู่ดิ-มินิชท์สลับกับขั้นคู่ออกเมนเทตประกอบกับโน้ตขั้นคู่ 5 เพื่อแสดงการเต้นรำของปีศาจที่มีร่างกายไม่สมบูรณ์บนพื้นแผ่นดินอันศักดิ์สิทธิ์ของโบสถ์

ตัวอย่างที่ 2.27

ฟลูทในท้องที่ 103 ถึงท้องที่ 106 แสดงถึงการเต้นรำหมุนตัวของเหล่าปีศาจ ใช้โน้ตในเซต 0156 เป็นเสียงที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อถึงความสงสัย และความลึกลับ เพื่อแทนการจับตาเฝ้ามอง การเต้นรำของภูติผีปีศาจของผู้ดูแลสุสาน ที่เฝ้ามองด้วยความรู้สึกประหลาดใจปนกับความกลัว (ตัวอย่างที่ 2.28)

ตัวอย่างที่ 2.28

เมื่อการเต้นรำทวีความสนุกสนานมากขึ้นเรื่อย ๆ ผู้ประพันธ์ใช้โน้ต G และ Ab บรรเลงเป็นเซต 2 ชั้นในท้องที่ 113 ตามด้วยโน้ตตัว G สูงขึ้นขึ้นคู่ 8 ในท้องที่ 114 บรรเลงด้วย เทคนิคทริล (Trill) ในเครื่องดนตรีฟลูท แทนการเต้นรำอันสนุกสนาน และเมื่อผ้าห่อศพที่เหล่าปีศาจคลุมตนเองกลายเป็นสิ่งที่น่ารำคาญ เหล่าปีศาจจึงสลัดผ้าคลุมตัวเองทิ้งกระจัดกระจาย ส่วนโน้ตขึ้นคู่ในไวโอลินซึ่งโน้ตตัวบนเป็นฮาร์โมนิกใช้แทนผ้าห่อศพที่พันร่างกายปีศาจที่ทำให้ปีศาจรู้สึกรำคาญ (ตัวอย่างที่ 2.29)

ตัวอย่างที่ 2.29

หลังจากสลัดผ้าห่อศพของตนเองทิ้งไป เหล่าปีศาจต่างเต้นรำต่ออย่างสนุกสนาน ในท้องที่ 131 และ 132 ผู้ประพันธ์ใช้เครื่องหมายประจำจังหวะ 5/4 โดยโซปราโนขับร้องโดยใช้เทคนิคการ

ร้องปกติ และเปลี่ยนเครื่องหมายประจำจังหวะเป็น 3/8 ในห้องที่ 133 จนถึงห้องที่ 42 โดยโซปราโนกลับมาใช้เทคนิคการร้องแบบกึ่งพูด เพื่อแสดงถึงการเต้นรำที่สนุกสนานของเหล่าปีศาจ

ต่อมาในห้องที่ 143 ผู้ดูแลสุสานได้ยินเสียงกระซิบชั่วร้ายข้างหู เครื่องหมายประจำจังหวะเปลี่ยนเป็น 4/4 และใช้โน้ตในโหมด D ดอเรียน โน้ตย้าตัว E ในฟลูทคือเสียงกระซิบที่ชั่วร้าย ตัว E แทนคำว่า Evil คือความชั่วร้าย (ตัวอย่างที่ 2.30)

ตัวอย่างที่ 2.30

144

Flute

เมื่อผู้ดูแลสุสานฉวยผ้าห่อศพได้ก็วิ่งหนีไปยังประตูโบสถ์โดยมีแสงจันทร์ส่องนำทาง และเมื่อมีการกล่าวถึงพระจันทร์ ผู้ประพันธ์นำโน้ต C, A, G# และ E มาใช้อีกครั้งในแนวฟลูท และทอดเสียงให้สูงขึ้นเป็น D, B, A# และ F# ในแนวโอโบในห้องที่ 154 ถึงห้องที่ 156 (ตัวอย่างที่ 2.31)

ตัวอย่างที่ 2.31

154

Flute

Oboe

ในห้องที่ 157 ถึงห้องที่ 159 เมื่อเหล่าปีศาจต่างกลับลงหลุมศพ ผู้ประพันธ์นำทำนองจากห้องที่ 66 และ 67 ซึ่งใช้ในการบรรยายการปรากฏตัวของเหล่าปีศาจกลับมาใหม่ แต่สลับนำห้องที่ 67 ขึ้นก่อนแล้วจึงตามด้วยห้องที่ 66 เพื่อแทนการกลับของเหล่าปีศาจ (ตัวอย่างที่ 2.32)

ตัวอย่างที่ 2.32

66

Flute *mf* 3

Harp

การปรากฏตัวของเหล่าปีศาจ

157

Flute *f* 3 3 *mf* 3

Harp *mf*

การจากไปของเหล่าปีศาจ

ในตอนที่ 160 ถึงตอนที่ 164 เครื่องหมายประจำจังหวะเปลี่ยนเป็น 3/4 ในตอนนี้โซปราโนขับร้องโดยใช้เทคนิคการร้องปรกติ ทำนองจะรับส่งระหว่างโซปราโนและฟลูท เป็นช่วงที่เหล่าปีศาจทยอยกลับหลุมฝังศพทีละตัว จนกระทั่งทุกสิ่งกลับเข้าสู่ความเงียบอีกครั้ง (ตัวอย่างที่ 2.33)

ตัวอย่างที่ 2.33

160

Flute

Soprano

And un-der the turf all is Quite -

Violin 1

Violoncello

2.2.4 กระบวนที่ 4 “But one of them stumbles and shuffles there still”

เริ่มจากห้องที่ 165 ถึงห้องที่ 191 อัตราความเร็วกราว่ บทกวีกล่าวถึงเมื่อทุกสิ่งกลับเข้าสู่ความเงียบ ปีศาจตนหนึ่งหยุดยั้ง สายตาจ้องไปยังหลุมฝังศพ หากไม่มีผ้าห่อศพจะไม่สามารถกลับลงไปยังหลุมฝังศพได้ ปีศาจได้กลืนผ้าห่อศพของตนเองลอยตามอากาศ จึงวิ่งตรงไปยังประตูโบสถ์ แต่ประตูโบสถ์มีไม้กางเขนขวางอยู่ ปีศาจไม่สามารถเข้าโบสถ์ได้

ในกระบวนนี้ผู้ประพันธ์นำคอร์ดมิสติกกลับมาใช้อีกครั้ง ประกอบกับใช้บันไดเสียงกึ่งโซลโทน และใช้โน้ตโนโมดฟรีเจียน โซปราโนใช้เทคนิคร้องกึ่งพูดสลับกับการร้องแบบปกติ เครื่องหมายประจำจังหวะเริ่มจาก 4/4 ขณะที่ปีศาจยั้งและเปลี่ยนเป็น 5/4 เพื่อบรรยายสายตาอันเศร้าสร้อยของปีศาจขณะจ้องมองหลุมศพ และเมื่อได้กลืนผ้าห่อศพของตนเองลอยตามอากาศ เครื่องหมายประจำจังหวะเปลี่ยนเป็น 5/4 และเปลี่ยนเป็น 4/4 เมื่อปีศาจวิ่งตรงไปยังประตูโบสถ์

ในห้องที่ 165 ถึงห้องที่ 167 ฮาร์ปเล่นย้าคอร์ดมิสติก ในขณะที่เซลโลเล่นอาร์เปโจโน้ตขึ้นคู่ ไตรโทนเพื่อแทนอาการหยุดนิ่งของปีศาจ (ตัวอย่างที่ 2.34)

ตัวอย่างที่ 2.34

Musical score for Example 2.34, measures 165-177. The score includes parts for Harp, Violoncello, and Hp. (Harp). The Harp part begins at measure 165 with a forte (*f*) dynamic and is marked *arco.* The Violoncello part starts with a mezzo-piano (*mp*) dynamic. The Hp. part features a melodic line with sixths. The Vc. part is silent.

ห้องที่ 177 ผู้ประพันธ์ใช้ไมด C ฟริเจียนโดยโซปราโนเปลี่ยนจากเทคนิคการร้องกิ่งพุดเป็นการร้องแบบปกติเพื่อแสดงถึงความเศร้าของปีศาจ ในห้องที่ 180 ฮาร์ปเล่นโน้ต C, F# และ C และทอดเสียงสูงขึ้นเป็น Db, G และ Db แทนกลิ่นผ้าห่อศพที่ลอยตามอากาศ (ตัวอย่างที่ 2.35)

ตัวอย่างที่ 2.35

Musical score for Example 2.35, measures 180-184. The score features a Harp part with a forte (*f*) dynamic. The Harp part shows a sequence of notes: C, F#, C, Db, G, Db, with fingerings and slurs. The notes are marked with '5' and 'b'.

กลิ่นผ้าห่อศพที่ลอยตามอากาศ

ในท้องที่ 182 ถึงท้องที่ 188 ผู้ประพันธ์ใช้โน้ต C และ C# แทนเสียงทุบประตูดุของปีศาจ โน้ต B# (เอ็นฮาร์โมนิก C), G, D, C#, Ab (เอ็นฮาร์โมนิก G#) และ Eb (เอ็นฮาร์โมนิก D#) เป็น คอร์ดที่สร้างจากคู่ 5 เพอร์เฟค ใช้แทนไม้กางเขนที่แขวนอยู่ที่ประตูโบสถ์ ตามความเชื่อของศาสนาคริสต์ เลข 5 หมายถึงคุณงามความดีผู้ประพันธ์จึงใช้คู่ 5 แทนไม้กางเขนที่ปกป้องสิ่งชั่วร้าย (ตัวอย่างที่ 2.36)

ตัวอย่างที่ 2.36

The image shows a musical score for Harp and Violoncello. The Harp part is in 4/4 time, starting at measure 182. It features a series of chords in the right hand, with dynamics marked 'mp'. The Violoncello part is in 4/4 time, starting at measure 182, and features a rhythmic pattern of eighth notes with dynamics marked 'mp'.

2.2.5 กระจวนที่ 5 “The shroud he must have, and no rest will allow”

เริ่มจากท้องที่ 189 ถึงท้องที่ 248 อัตราความเร็วอัลเลโกร เริ่มจากปีศาจได้ตระหนักว่าหากไม่มีผ้าห่อศพจะไม่สามารถกลับลงหลุมฝังศพได้ ปีศาจรู้ว่าเวลาของตนเองเหลือไม่มากนักจึงรีบไต่กำแพงโบสถ์ไปอย่างรวดเร็ว ผู้ดูแลสุสานรู้สึกหวาดกลัวสุดชีวิตเมื่อเห็นปีศาจไต่กำแพง ผ้าห่อศพที่ผู้ดูแลสุสานขโมยมาไม่สามารถที่จะช่วยชีวิตเขาได้เลย ปีศาจปีนจนใกล้ถึงผู้ดูแลสุสาน ทันใดนั้นพระจันทร์ได้ลอยพ้นขอบฟ้า มีเสียงดังราวฟ้าผ่าของระฆังโบสถ์ ปีศาจร่วงหล่นจากกำแพงโบสถ์และแตกกระจายกลายเป็นผง

ในกระจวนนี้ผู้ประพันธ์ใช้โน้ตในบันไดเสียงออกตาโทนิคผสมเซ็ท 0156 โมดฟรีเจียน บันไดเสียงโฮลทอน คอร์ดคู่สี่เรียงซ้อน คอร์ดคู่ห้าเรียงซ้อน ชั้นคู่เสียงไตรทอน และใช้โน้ต C, A, G# และ E เมื่อบทกวีกล่าวถึงคำว่าพระจันทร์ โซปราโนใช้เทคนิคร้องกิ่งพุดสลักกับการร้องแบบปรกติ

เริ่มกระจวนนี้ด้วยเครื่องดนตรีทุกชิ้นบรรเลงโน้ตในโมด D ฟรีเจียน ฮาร์ปเล่นคอร์ดคู่สี่เรียงซ้อนสลักคอร์ดคู่ห้าเรียงซ้อน (ตัวอย่างที่ 2.37)

ตัวอย่างที่ 2.37

ตั้งแต่ห้องที่ 198 จนถึงห้องที่ 208 ปี่ศาจเริ่มป็นกำแพงโบสถ์ บทเพลงจะมีการเปลี่ยนเครื่องหมายประจำจังหวะอย่างรวดเร็วเพื่อแทนการป็นกำแพงอย่างรวดเร็วของปี่ศาจ คอร์ดคู่สี่เรียงซ้อนในฮาร์ปแทนกำแพงโบสถ์ (ตัวอย่างที่ 2.38) โน้ตขเบ็ต 2 ชั้นในฟลูทและโน้ต 3 พยางค์ในเซลโลแทนมือและเท้าของปี่ศาจที่โตอย่างรวดเร็ว (ตัวอย่างที่ 2.39)

ตัวอย่างที่ 2.38

กำแพงโบสถ์

ตัวอย่างที่ 2.39

มือและเท้าของปี่ศาจ

คอร์ดคู่สี่เรียงซ้อนของฮาร์ปในห้องที่ 197 จังหวะที่ 3 ใช้แทนจังหวะที่ปี่ศาจหยุดเพื่อเปลี่ยนทิศทางเมื่อเจอสิ่งกีดขวาง (ตัวอย่างที่ 2.40)

ตัวอย่างที่ 2.40

ตั้งแต่ห้องที่ 198 จนถึงห้องที่ 208 มีการเปลี่ยนเครื่องหมายประจำจังหวะอย่างรวดเร็วจาก 6/8 มาเป็น 4/4, 1/4, 4/4, 2/4, 1/4, 4/4, 2/4, 1/4 และสุดท้าย 2/4 เพื่อแทนการป็นกำแพงโบสถ์ของปีศาจ ทุกครั้งที่กลับมา 1/4 จะแทนการหยุดชะงักของปีศาจเพื่อเปลี่ยนทิศทางการป็น ในเครื่องหมายประจำจังหวะ 2/4 สุดท้ายก่อนที่จะหยุด 1 ห้องคือการจบช่วงที่บทกวีกล่าวถึงปีศาจ

ตั้งแต่ห้องที่ 210 เครื่องหมายประจำจังหวะกลับมาเป็น 4/4 ผู้ประพันธ์ใช้โน้ตในบันไดเสียงออกตาโทนิโดยเริ่มจากโซปราโนร้องโดยใช้เทคนิคร้องกึ่งพูดนำเดี่ยวมาก่อน รับด้วยฮาร์ปในคู่ห้าเรียงซ้อนที่สร้างจากบันไดเสียงออกตาโทนิค ฟลูทเล่นโน้ตเชบิต 2 ชั้นเป็น โน้ตชั้นคู่สี่ และตามด้วยทริลเพื่อแสดงอาการกลัวจนตัวสั่นของผู้ดูแลสุสาน ในห้องที่ 211 ถึงห้องที่ 212 โอโบเล่นเป็นโน้ตตัวดำในเสียงชั้นคู่สี่เพื่อสื่อความหวาดกลัวจากกันบึ้งของหัวใจ (ตัวอย่างที่ 2.41)

ตัวอย่างที่ 2.41

ห้องที่ 222 เมื่อผู้ดูแลสุสานตระหนักว่าไม่มีสิ่งใดที่จะช่วยให้รอดพ้นจากความตายได้ ผ้าห่อศพที่ขโมยมากลับกลายเป็นสิ่งที่ไร้ค่า ในตอนนี้โซปราโนเปลี่ยนจากการร้องแบบร้องกึ่งพูดมาเป็น การร้องแบบปกติ และบทเพลงเปลี่ยนจากบันไดเสียงออกตาโทนิคมาเป็น E ฟริเจียน โดยฮาร์ปเล่น อาร์เปจโจเป็นโน้ตคู่สี่เสียงซ้อน และโซปราโนร้องโน้ตที่ห่างกันเป็นคู่สี่สลับกับคู่สามไม้ระดับสูงขึ้น โอโบ เล่นทำนองรับกับโซปราโนในห้องที่ 224 แต่เปลี่ยนจากโน้ตตัวดำเป็นโน้ตเช็ต 1 ชั้นและโน้ต 2 ตัว สดุดทำยเปลี่ยนเป็นโน้ตตัวขาวและทดเสียงต่ำลง 1 ช่วงคู่แปด (ตัวอย่างที่ 2.42)

ตัวอย่างที่ 2.42

223

Oboe

Harp

Soprano

now can no - thing to save him a - vail

เมื่อบทเพลงเข้าสู่ช่วงกวดตัน ผู้ดูแลสุสานหวาดกลัวจนใบหน้าซีดเผือด ตัวสั่นเทา ปีศาจเป็น จนกระทั่งถึงหน้าต่างที่ผู้ดูแลสุสานยืนอยู่ มือของปีศาจเอื้อมจับลูกกรงเหล็กที่หน้าต่าง ผู้ประพันธ์ใช้ โน้ตในบันไดเสียงโฮลโทน เนื่องจากต้องการเสียงที่กวดตันของโน้ตขั้นคู่ไตรโทน โดยในห้องที่ 227 ฮาร์ปเล่นอาร์เปจโจที่สร้างจากโน้ตขั้นคู่ไตรโทน (ตัวอย่างที่ 2.43)

ตัวอย่างที่ 2.43

228

Harp

ในครั้งที่ 231 ฮาร์ปเล่นโน้ต C, A, G# และ E เมื่อบทกวีกล่าวถึงพระจันทร์อีกครั้ง แต่ในครั้งนี้ผู้ประพันธ์นำโน้ตทั้ง 4 ตัวนี้มาวางสลับที่กันเพื่อแทนที่คำว่า “Race” ในบทกวี (ตัวอย่างที่ 2.44)

ตัวอย่างที่ 2.44

232

R A C E

Harp

Soprano

With va-nish-ing lus-ter the moon's race is run -

ครั้งที่ 234 เมื่อเสียงระฆังโบสถ์ดัง โน้ต B และ G ในกุญแจฟาของฮาร์ปแทนเสียงระฆังโบสถ์ ในขณะที่โซปราโนเปลี่ยนจากการร้องกึ่งพูดมาเป็นการร้องแบบปรกติ โน้ตในครั้งที่ 236 ถึงครั้งที่ 237 ถูกสะท้อนด้วยโน้ตในกุญแจซอลของฮาร์ปเพื่อเน้นพลังอันศักดิ์สิทธิ์ของระฆัง โบสถ์ที่ดังก้องไปทั่วบริเวณนั้น (ตัวอย่างที่ 2.45)

ตัวอย่างที่ 2.45

236

Harp

Soprano

When the bell thun-ders loud-ly a pow - er - ful One -

ตั้งแต่ห้องที่ 242 ถึง 244 เป็นช่วงที่ปีศาจร่วงหล่นลงมากระทบพื้นดินแตกกระจายเป็นฝุ่น ฮาร์ปเล่นโน้ตอาร์เปจเป็นโน้ตขั้นคู่ 4 โฉน้ตลงโดยจะแบ่งโน้ตเป็น 2 กลุ่ม ใน 1 ห้อง แต่ละกลุ่มมี โน้ตอยู่ 6 ตัว โน้ตตัวแรกของกลุ่มที่ 1 ห่างจากโน้ตตัวแรกของกลุ่มที่ 2 เป็นขั้นคู่ 4 และโน้ตในจังหวะ ที่ 1 ของห้องที่ 241, 242 จนถึงห้องที่ 243 ไล่เสียงสูงขึ้นทีละระดับ (ตัวอย่างที่ 2.46)

ตัวอย่างที่ 2.46

242

ในห้องที่ 244 ฮาร์ปเล่นคอร์ดคู่สี่เรียงซ้อนตามด้วยการตบสายฮาร์ปเพื่อแทนเสียงตกกระทบ พื้นของปีศาจ (ตัวอย่างที่ 2.47) ตามด้วยด้วยการไล่น้ตที่สร้างจากบันไดเสียง A พริเจียนไล่ระดับเสียง สูงขึ้นในห้องที่ 246 และไล่เสียงลงในห้องที่ 247 ก่อนที่จะจบด้วยคอร์ดโพลีที่ผสมจากคอร์ด G ไมเนอร์กับคอร์ด F ไมเนอร์ในห้องที่ 248 แสดงถึงปีศาจตกกระทบพื้นและกระจายเป็นฝุ่นละอองลอย ไปในอากาศ โน้ต Bb, Ab, Eb, D, Ab และ G ในห้องที่ 248 ในโอโบสื่อถึงตัวตนครั้งสุดท้ายก่อนที่จะ จางหายไปของปีศาจ เป็นโน้ตที่สร้างจากโหมด G พริเจียน โหมดที่ปรากฏในตอนเริ่มต้นของบทประพันธ์ นี้ (ตัวอย่างที่ 2.48)

ตัวอย่างที่ 2.47

245

เสียงตกกระทบพื้นของปีศาจ

ตัวอย่างที่ 2.48

247

Oboe

Harp

mp

2.2.6 กระบวนที่ 6 พิณาเล (Finale)

เริ่มจากห้องที่ 249 ถึงห้องที่ 268 อัตราความเร็วลาร์โก ใช้เครื่องหมายประจำจังหวะ 4/4 กระบวนนี้เป็นบทสรุปของบทประพันธ์ระบำแห่งความตาย

จากการที่ผู้ประพันธ์ได้ตีความบทกวี เดอ ทอเทนแทนซ์ ปีศาจในบทกวีนี้ไม่ใช่สิ่งที่ชั่วร้าย เนื่องจากในเนื้อหาของบทกวี ไม่มีที่ใดเลยที่จะกล่าวถึงภูติผีปิศาจในทางชั่วร้าย บทกวีกล่าวถึงเวลา กลางคืนอันมีแสงจันทร์ส่องสว่าง เหล่าภูติผีปิศาจต่างออกมาเต้นรำ สิ่งมีค่าเพียงสิ่งเดียวที่เหล่าปิศาจ นำติดตัวมาคือผ้าห่อศพ ซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่เชื่อมโยงโลกของภูติผีปิศาจเข้ากับโลกมนุษย์ แต่เมื่อการเต้นรำเริ่มสนุกสนาน ผ้าห่อศพซึ่งเป็นสิ่งมีค่าเพียงสิ่งเดียวของเหล่าปิศาจกลับกลายเป็นสิ่งที่น่ารำคาญ จนจำเป็นต้องสลัดทิ้งไป บทกวีกล่าวถึงในช่วงท้ายเมื่อปิศาจทุกตัวกลับลงหลุมฝังศพ เหลือเพียงปิศาจอยู่เพียงตัวเดียวที่ไม่สามารถกลับได้เนื่องจากผ้าห่อศพได้ถูกขโมยไป เพื่อเน้นให้เห็นถึงความสำคัญเป็นอย่างมากของผ้าห่อศพที่มีต่อเหล่าปิศาจ ผู้ดูแลสุสานที่เป็นมนุษย์ควรจะเป็นสัญลักษณ์ในด้านสว่างกลับได้ยินเสียงกระซิบที่ชั่วร้ายกระซิบข้างหู เสียงนั้นสั่งให้ผู้ดูแลสุสานหยิบผ้าห่อศพของปิศาจมาเสีย ผ้าห่อศพที่เป็นสิ่งมีค่าเพียงสิ่งเดียวของเหล่าปิศาจ เมื่อมาอยู่ในมือผู้ดูแลสุสานกลับไม่มีค่าอะไรเลยแม้แต่จะช่วยชีวิตของผู้ดูแลสุสาน

ช่วงท้ายของบทกวีนี้ในที่สุดปิศาจก็เป็นฝ่ายพ่ายแพ้ แต่ถ้าหากว่าเสียงระฆังโบสถ์ไม่ดังขึ้นมา ผู้ที่ต้องเสียชีวิตคงจะเป็นผู้ดูแลสุสานอย่างแน่นอน และจะทำให้บทสรุปของบทกวีบทนี้เปลี่ยนไปทันที เหล่าภูติผีปิศาจจะกลายเป็นสัญลักษณ์ในด้านมืด การที่ปิศาจตกจากกำแพงโบสถ์กระจายเป็นฝุ่นทำให้บทกวีนี้เปลี่ยนจากบทกวีแห่งความตายเป็นบทกวีที่มีเนื้อหาเศร้า ปิศาจกลายเป็นฝ่ายที่ถูกรังแกทั้งที่ไม่ได้ทำอะไรผิด

ผู้ประพันธ์ประพันธ์บทเพลงนี้ด้วยความรู้สึกที่สงสารเหล่าปิศาจเป็นอย่างมาก และเกิดความสงสัยในการแบ่งแยกความดีหรือเลวในบทกวีนี้ ผู้ประพันธ์กำหนดโน้ต D สำหรับเหล่าภูติผีปิศาจและโน้ตตัว E สำหรับเสียงกระซิบที่ชั่วร้ายที่ผู้ดูแลสุสาน ตัว D แทนคำว่า Devil ส่วน E แทนคำว่า Evil ข้อแตกต่างของคำ 2 คำนี้คือ Devil จะเป็นเรื่องของความชั่วร้ายในลักษณะทางกายภาพ ส่วนคำว่า Evil คือความชั่วร้ายที่เกิดจากจิตใจ

ในกระบวนนี้โซปราโนเปลี่ยนการร้องแบบการร้องกึ่งพูดมาเป็นการร้องแบบปกติในรูปแบบ นอนเวอร์เบิลโดยใช้โน้ตโน้ตพรีเจียนทั้งหมด (ตัวอย่างที่ 2.49)

ตัวอย่างที่ 2.49

252

Soprano

Aah - Aah - Aah - -

ผู้ประพันธ์นำโมด G พรีเจียนและ Eb พรีเจียนที่ปรากฏในตอนต้นเพลงกลับมาในกระบวน สุดท้าย และมีการใช้โน้ตขึ้นคู่ 7 เมเจอร์ (ตัวอย่างที่ 2.50) ซึ่งตามคัมภีร์ไบเบิลมีความหมายถึงความ น่ากลัวหรือสิ่งที่ประหลาด บางทีอาจที่ภายนอกดูน่ากลัวแต่จริงแล้วกลับประหลาด สิ่งยึดเหนี่ยว เพียงสิ่งเดียวคือผ้าห่อศพ หากหายไปก็อาจจะไม่สามารถอยู่ได้ นอกจากนั้นผู้ประพันธ์ได้นำโน้ตคู่ 2 ไมเนอร์ (ตัวอย่างที่ 2.51) ซึ่งความหมายตามคัมภีร์ไบเบิลคือความรู้สึกกดดัน ความคาดหวัง และความกังวล เพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกที่ผู้ประพันธ์มีต่อเหล่าปีศาจ

ตัวอย่างที่ 2.50

258

Harp

mf mf mf mf

Violin I

Violoncello

ตัวอย่างที่ 2.51

260

Flute

3 3 3 3

5

Oboe

ในท่อนที่ 264 ผู้ประพันธ์ใช้โหมด G ฟริเจียนไล่เสียงสูงขึ้นในฮาร์ปและโน้ตในบันไดเสียง ออกตาโทนิคไล่เสียงสูงขึ้นในโอโบ เพื่อเป็นการไว้อาลัยเป็นครั้งสุดท้ายให้กับปีศาจ บันไดเสียงออกตา โทนิคคือปีศาจที่กลายเป็นฝุ่นละอองลอยไปในท้องฟ้า (ตัวอย่างที่ 2.52)

ตัวอย่างที่ 2.52

265

Oboe

Harp

Ob.

Hp.

รายการเครื่องดนตรี

1	Flute
1	Oboe
1	Harp
1	Soprano
1	Violin
1	Cello

ความยาวประมาณ 15 นาที
(Duration ca. 15 minutes)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

โน้ตเพลงฉบับสมบูรณ์

Care Mettichawalit

Dance of the dead

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Music Composed by
Care Mettichawalit
Poem by
Johann Wolfgang von Goethe

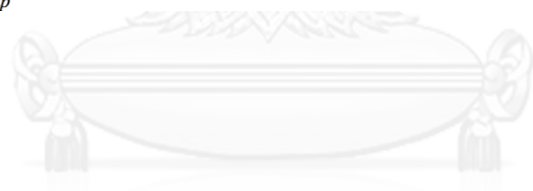
Prelude

Moderate ♩ = 104

The musical score is arranged in a system with six staves. From top to bottom, the staves are for Flute, Oboe, Harp, Soprano, Violin I, and Violoncello. The key signature is three flats (B-flat, E-flat, A-flat) and the time signature is common time (C). The Flute and Oboe parts are mostly rests. The Harp part features a melodic line with slurs and accents, and a bass line with rhythmic patterns. The Soprano part is a rest. The Violin I part is a rest. The Violoncello part starts with a piano (p) dynamic and a chord.

3

The musical score consists of four systems. The first system shows a treble clef staff with a key signature of three flats and a common time signature. It contains a whole rest in the first measure and a half rest in the second measure. The second system is a grand staff (treble and bass clefs) with a key signature of three flats and a common time signature. The treble staff has a melodic line with slurs and accents, and the bass staff has a rhythmic accompaniment with slurs and accents. The third system shows a treble clef staff with a whole rest in the first measure and a whole rest in the second measure. The fourth system shows a treble clef staff with a whole rest in the first measure and a half note in the second measure, and a bass clef staff with a whole note in the first measure and a half note in the second measure. The dynamic marking *mp* is present in both the second and fourth systems.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

4

5

mf

p

ah -

This system contains measures 4, 5, and 6. It features a vocal line and a piano accompaniment. The piano part includes a right-hand melodic line with slurs and accents, and a left-hand bass line with rhythmic patterns. The vocal line has a long note in measure 6 with the syllable 'ah' underneath. Dynamics include *mf* and *p*.

7

This system contains measures 7, 8, and 9. It continues the vocal and piano parts from the previous system. The piano accompaniment features a consistent right-hand melodic line and a left-hand bass line. Dynamics include *p*.

Musical score for piano and voice, measures 9-11. The score is written in a key signature of three flats (B-flat major or D-flat minor) and a 3/4 time signature. It consists of five systems of staves.

- System 1 (Measures 9-10):** The vocal line (top staff) is silent. The piano accompaniment (middle two staves) features a melodic line in the right hand with slurs and accents, and a bass line with triplets and slurs. Dynamics include *mf* and *mp*. There are also some vertical tick marks in the bass line.
- System 2 (Measures 11-12):** The vocal line (top staff) has a melodic line with slurs. The piano accompaniment continues with similar textures. Dynamics include *mp*. The vocal line includes the syllable "ah".

6

13

mf

This system contains measures 13 and 14. It features a grand staff with three staves. The top staff is mostly empty. The middle staff has a melodic line starting with a half note, followed by a quarter note, and then a dotted quarter note. The bottom staff has a complex rhythmic pattern with eighth and sixteenth notes. A dynamic marking of *mf* is present.

pizz.

This system contains measures 15 and 16. The top staff is empty. The middle staff has a melodic line with a half note and a quarter note. The bottom staff has a rhythmic pattern with eighth notes. A dynamic marking of *pizz.* is present.

15

p

This system contains measures 17 and 18. The top staff is empty. The middle staff has a melodic line with a half note and a quarter note. The bottom staff has a rhythmic pattern with eighth notes. A dynamic marking of *p* is present.

This system contains measures 19 and 20. The top staff is empty. The middle staff has a melodic line with a half note and a quarter note. The bottom staff has a rhythmic pattern with eighth notes. There are some markings in the bottom staff, possibly indicating fingerings or articulation.

This system contains measure 21. The top staff is empty. The middle staff has a melodic line with a half note. The bottom staff has a rhythmic pattern with eighth notes.

This system contains measure 22. The top staff is empty. The middle staff has a melodic line with a half note. The bottom staff has a rhythmic pattern with eighth notes.

Musical score for measures 17-20. The score is written for piano, violin, and cello. The key signature is three flats (B-flat major or D-flat minor). The time signature is 4/4.

Measure 17: The piano part begins with a half note G4, followed by a whole rest. The violin part has a half note G4, followed by a triplet of eighth notes (A4, B-flat4, C5) marked *mf*. The cello part has a whole rest.

Measure 18: The piano part has a half note G4, followed by a half note A4, and a half note B-flat4. The violin part has a half note G4, followed by a half note A4, and a half note B-flat4. The cello part has a whole rest.

Measure 19: The piano part has a half note G4, followed by a half note A4, and a half note B-flat4. The violin part has a half note G4, followed by a half note A4, and a half note B-flat4. The cello part has a whole rest.

Measure 20: The piano part has a half note G4, followed by a half note A4, and a half note B-flat4. The violin part has a half note G4, followed by a half note A4, and a half note B-flat4. The cello part has a whole rest.

Additional markings include *pizz.* (pizzicato) in the piano part at measure 18, *mp* (mezzo-piano) in the violin part at measure 19, and the vocalization "ah" in the violin part at measure 20.

8

21

3

arco.
mp

mp

mf

3

mf

23

25

mf

This system contains measures 25 and 26. It features a grand staff with two treble clefs and two bass clefs. The top two staves have a melodic line with a slur and a triplet of eighth notes at the end of measure 26. The bottom two staves have a bass line with a slur. A dynamic marking of *mf* is present in the second measure. There are also some accents (*v*) in the third and fourth staves.

27

rit.

rit.

This system contains measures 27, 28, 29, and 30. It features a grand staff with two treble clefs and two bass clefs. The top two staves have a melodic line with a slur and a fermata at the end of measure 27. The bottom two staves have a bass line with a slur and a fermata at the end of measure 27. A dynamic marking of *rit.* is present above the first measure. There are also some accents (*v*) in the third and fourth staves. The system concludes with a double bar line and repeat signs.

10 **A** The warder looks down at the mid hour of night
29 - Largo ♩=76

Ab B# C# D Eb Fb G

mp *f* *mp* *f*

A

p *p*

31

mp *f* *mp* *f*

p *p*

33

p

mp

The war - der looks down at the mid hour of night

p

p

35

mp

mp

mf

mp

12

37

mp

Cb

mf

3

39

on the tombs that

p

41

lie scat-ter'd be-low the

43

moon fills the place

14

44

with her sil - ve - -

45

B

ry light,

mf

47

mp

And the church - yard like day

pizz.

mp

49

p

mf
arco.

seems to grow.

16

51

p

When see! first one grave, then ano - ther op -

p

53

p

es wide,

54

mp

55

mf

18

56

mp 3 3

mp

pizz.

mp

57

58

And

59

wo - men and men

arco. *mf*

mp

20

60

Musical score for measures 60-61. The score is written for a piano and voice. The piano part consists of a right-hand melody and a left-hand accompaniment. The right-hand melody features a series of eighth-note triplets in the right hand, with a bass clef and a key signature of one flat. The left-hand accompaniment consists of a steady eighth-note pattern. The voice part is written in a single staff with a treble clef and a key signature of one flat. It begins with a whole rest, followed by a melodic line starting on a half note, moving through quarter notes and eighth notes, ending with a half note. The piano part continues with the same rhythmic patterns.

61

Musical score for measures 61-62. The score is written for a piano and voice. The piano part consists of a right-hand melody and a left-hand accompaniment. The right-hand melody features a series of eighth-note triplets in the right hand, with a bass clef and a key signature of one flat. The left-hand accompaniment consists of a steady eighth-note pattern. The voice part is written in a single staff with a treble clef and a key signature of one flat. It begins with a whole rest, followed by a melodic line starting on a half note, moving through quarter notes and eighth notes, ending with a half note. The piano part continues with the same rhythmic patterns.

step - ping forth are des - cried,

62 (tr)

In

63

ce - re - ments snow - - -

22 rit. 64

white and trail - ling.

C In haste for the sport soon their ankles they twitch

65 Allegro $\text{♩} = 120$

mf *mp*

67

Musical score for measures 67-68. The system includes a grand staff with two staves (treble and bass clef) and a piano accompaniment consisting of two staves (treble and bass clef). The key signature has two flats (B-flat and E-flat). Measure 67 features a melodic line in the upper treble staff with two triplet markings (3) over eighth notes. The piano accompaniment in the lower two staves consists of eighth-note patterns in the bass clef and rests in the treble clef. Measure 68 continues the melodic line with a triplet (3) over eighth notes and a quarter note. The piano accompaniment continues with similar eighth-note patterns.

69

Musical score for measures 69-70. The system includes a grand staff with two staves (treble and bass clef) and a piano accompaniment consisting of two staves (treble and bass clef). The key signature has two flats (B-flat and E-flat). Measure 69 features a melodic line in the upper treble staff with a *mf* dynamic marking. The piano accompaniment in the lower two staves consists of eighth-note patterns in the bass clef and rests in the treble clef. Measure 70 continues the melodic line with a *mf* dynamic marking and a sixteenth-note triplet. The piano accompaniment continues with similar eighth-note patterns.

24

71

D ♩ = 56 ♩ = ♩

mp

D ♩ = 56 ♩ = ♩

f arco. 3
mf arco.

73

mf

The musical score consists of three systems. The first system (measures 24-30) features a piano and a violin. The piano part has a melodic line in the right hand and a rhythmic accompaniment in the left hand. The violin part has a melodic line in the upper register. The score includes dynamic markings (*mp*), articulation (*arco*), and a triplet. The tempo is marked as quarter note = 56. The second system (measures 31-36) continues the piano and violin parts. The piano part has a melodic line in the right hand and a rhythmic accompaniment in the left hand. The violin part has a melodic line in the upper register. The score includes dynamic markings (*f*, *mf*), articulation (*arco*), and a triplet. The tempo is marked as quarter note = 56. The third system (measures 37-42) continues the piano and violin parts. The piano part has a melodic line in the right hand and a rhythmic accompaniment in the left hand. The violin part has a melodic line in the upper register. The score includes dynamic markings (*mf*), articulation (*arco*), and a triplet. The tempo is marked as quarter note = 56.

77

mf

pizz,

f

81

mp

In haste for the sport soon

26

85

their an - kles they twitch

89

And whirl round -

93

mf

in danc - es so gay - The

arco.
mf

97

mf

young and the old and the poor -

28

101

and the rich

105

But the cer - re -

109 29

ments s-tand in their way And as mo-des - ty can - not a - vail them aught

117

here - They shake them - self all and the shrouds soon

30
123

mp

ap - pear Scat - ter'd o - ver the tomb in con - fu - tion

130

F *tr*

F *f*

Now wag - gles the leg and now wrig - gles the thigh,

pizz.

132 *f*

mf

As the troop with strange ges - tures ad - vance, And a rat - tle and clat - ter a - non rises

133 **G** $\text{♩} = \text{♩}$ arco. arco.

f

mf

G $\text{♩} = \text{♩}$ arco.

high As of one beat - ing time to the dance The sight to the won - der

32

140

seems won - dous - ly queer

When the vil - lain - ous Temp - ter

mf

pizz.

144

speak thus in his ear

6

146 33

p

p

p

p

"Seize one of the shrouds that lie yonder"

149

p

p

p

p

Quick as though it was done

34

152

and for safe - ty he fled

154

0156

Be-hind the church-door with all speed the moon still con-ti nues her clear light to shed

156 35

$\text{♩} = 120$
I

f *mf* *pizz.*

On the dance that they fear-ful-ly lead

158

mf *f*

But the dan-cer at leagh dis ap - pear one by one. And their shrouds, ere vanish, they care - ful - ly don

36 **J** 160

And un-der the turf all is Quite - - -

But one of them stumbles and shuffles there stil

165 **K** Grave ♩=60

arco.
mp
arco.
mp

167

f *mf* *p*

But one of them stum

170

bles and shuf-fles there s - till

38

173

mp

mf

mf

mp

Detailed description: This system contains measures 173 and 174. It features four staves. The top staff has a treble clef and a key signature of two flats. It begins with a whole rest, followed by a series of eighth-note triplets. The second staff has a treble clef and contains a melodic line with a triplet. The third staff is a grand staff (treble and bass clefs) with a piano accompaniment consisting of chords and triplets. The fourth staff is a grand staff with a piano accompaniment. Dynamics include *mp* and *mf*. A double bar line is present between measures 173 and 174.

175

mp

f

And

sul ponticello

sul ponticello

Detailed description: This system contains measures 175 and 176. It features four staves. The top staff has a treble clef and a key signature of two flats, with a melodic line marked *mp*. The second staff is a grand staff with a piano accompaniment of triplets. The third staff is a grand staff with a piano accompaniment, ending with a dynamic marking of *f* and the tempo marking *And*. The fourth staff is a grand staff with a piano accompaniment, including the instruction *sul ponticello* in both the treble and bass clefs. The system concludes with a double bar line and a 5/4 time signature.

177 **L**

mf

mf

f

L

gropes at the graves in dis - pair, Yet 'tis by no com - rade he treated so ill - The

179

shroud he soon scents in the air -

40

180

f 3 3 3 3 3 3 3 3

mf

f 5 5 5 5 5 5 5 5

3 3 3 3 3 3 3 3

181

3 3 3 3 3 3

5 5 5 5 5 5 5 5

5 5 5 5 5 5 5 5

3 3 3 3 3 3 3 3

182 **M** 41

182

mp

M *mp*

So he rat - tles the door - - for the war - der 'tiss well

mp

184

mp

42
185 **accel.**

mp

8va

accel.

That 'tis bless'd and so a - ble the foe to re - pel,

mp

187

mp

8va

And co - ver'd with cros - ses in me - tal

N Allegro $\text{♩} = 140$ **The shroud he must have, and no rest will allow** 43

189 *mf*

mf

mf

N Allegro $\text{♩} = 140$

f

The shroud he must have-, and no rest will al - low There re-mains for re - flec-tion

mf

f

192 (tr)

mf

mf

no time On the or - na - ments Go-thic the wight seizes now,

mf

f

Detailed description: This page of a musical score is for a piece titled "The shroud he must have, and no rest will allow". It is marked "Allegro" with a tempo of 140 beats per minute. The score is in a key with one flat (B-flat major or D minor) and a 2/4 time signature. The first system (measures 189-191) features a piano introduction with a melody in the right hand and accompaniment in the left hand, both marked *mf*. The second system (measures 192-194) includes a vocal line with lyrics: "The shroud he must have-, and no rest will al - low There re-mains for re - flec-tion". The piano accompaniment continues with a melody in the right hand and accompaniment in the left hand, both marked *mf*. The third system (measures 195-197) features a piano introduction with a melody in the right hand and accompaniment in the left hand, both marked *mf*. The fourth system (measures 198-200) includes a vocal line with lyrics: "no time On the or - na - ments Go-thic the wight seizes now,". The piano accompaniment continues with a melody in the right hand and accompaniment in the left hand, both marked *mf*. The score is written for a piano and voice.

44 195 \flat

And from point on to point hat - es to climb

198 \flat

mf *sfz* *sfz*

sfz

sfz

sfz

202 45

Musical score for measures 202-207. The score is in common time (C) and changes to 2/4, 4/4, and 2/4. It features a piano accompaniment with a right-hand part playing sixteenth-note patterns and a left-hand part with chords and triplets. The vocal line is mostly rests. Dynamics include *sfz* and *sf*.

208

Musical score for measures 208-212. The score is in 2/4 time. It includes a vocal line with lyrics "A-las for the ward-er his doom is de - creed -". The piano accompaniment includes a right-hand part with a trill and a left-hand part with sustained chords. Dynamics include *sfz*, *mp*, and *p*.

A-las for the ward-er his doom is de - creed -

46
214

like a long-leg s-pi - der, with ne' - er-chang-ing s-peed Ad-vanc - es the dread-ed pur-suer

218

The war-der he quak-es, and the war-der turn pale The shroud to re - store

222

fain had sought, When the end, now can no - thing to save him a - vail

mp

226

In a tooth formed of i - ron is caught -

mf

48

231

With va-nish-ing lus-ter the moon's race is run -

236

When the bell thun-ders loud-ly a pow - er - ful One -

241

And the ske - le ton fails - - - - - crush'd

245

rit.

to a - - - - - toms.

rit.

Finale

Largo ♩=69

50

248

mp

p

P

251

p

Aah

253

Musical score for measures 253-254. The score is in a key with two flats (B-flat and E-flat) and a common time signature. It consists of a grand staff (piano) and a vocal line. The piano part features complex rhythmic patterns, including triplets and sixteenth-note runs. The vocal line has two phrases, each starting with the word "Aah". Dynamics include *p* (piano).

255

Musical score for measures 255-256. The score continues in the same key and time signature. The piano part maintains its complex rhythmic texture. The vocal line has a single phrase. Dynamics include *mp* (mezzo-piano) and *p* (piano).

52

257

Musical score for measures 257-260. The score is in a key with two flats (B-flat major or D-flat minor) and a 3/4 time signature. It features four staves: two for the vocal line and two for the piano accompaniment. The vocal line begins with a rest, followed by a triplet of eighth notes marked *mp*. The piano accompaniment consists of a complex rhythmic pattern of triplets and quintuplets in both hands, with dynamic markings of *mf* and *p*.

259

Musical score for measures 259-262. The score continues in the same key and time signature. It features four staves: two for the vocal line and two for the piano accompaniment. The vocal line has rests in measures 259 and 260, followed by a triplet of eighth notes in measure 261. The piano accompaniment continues with complex rhythmic patterns, including quintuplets and triplets, with dynamic markings of *mf* and *p*.

262

Musical score for measures 262-263. The score is in a key with two flats (B-flat and E-flat) and a common time signature. It features a piano with a complex melodic line in the right hand, including triplets and a five-fingered scale in the left hand. The piano part is marked with *mf* and *p*. The score includes a grand staff with treble and bass clefs, and a separate treble clef staff.

264

Musical score for measures 264-265. The score is in a key with two flats (B-flat and E-flat) and a common time signature. It features a piano with a melodic line in the right hand and a five-fingered scale in the left hand. The piano part is marked with *mf* and *p*. The score includes a grand staff with treble and bass clefs, and a separate treble clef staff. A 'Q' box is present above the first measure of the right-hand part.

54

266

Musical score for measures 266-270. The score is in a key signature of three flats (B-flat, E-flat, A-flat) and a 3/4 time signature. It features five staves: two vocal staves (Soprano and Alto), a grand staff (Piano), and two piano accompaniment staves. Measure 266 begins with a vocal melody in the Soprano staff, followed by the Alto staff. The Piano part features a complex, ascending line with multiple five-fingerings (marked '5') and a long slur. The piano accompaniment consists of a rhythmic pattern of eighth notes in the right hand and chords in the left hand.

267

Musical score for measures 267-271. The score continues from the previous system. Measure 267 shows the vocal lines continuing their melodic lines. The Piano part continues with its intricate ascending and descending passages, also marked with five-fingerings. The piano accompaniment features a consistent rhythmic pattern of eighth notes, with a dynamic marking of *p* (piano) in the right hand. The system concludes with a double bar line.

รายการอ้างอิง

1. ไชแสง สุขะวัฒนะ. สังคตินิยม ว่าด้วยเครื่องดนตรีของวงดุริยางค์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2554.
2. ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. การประพันธ์เพลงร่วมสมัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2552.
3. ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. อรรถาธิบายและบทวิเคราะห์ บทเพลงที่ประพันธ์โดย ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ธนาเพลส จำกัด; 2553.
4. ณัชชา พันธุ์เจริญ. พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกษกระรัต; 2552.
5. Fairchild. The Meaning of Numbers in the Bible [6 มีนาคม 2557]. Available from: <http://christianity.about.com>.
6. Gardner. The Effect of Different Musical Intervals [5 มีนาคม 2557]. Available from: www.simonheather.co.uk.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ประวัติส่วนตัว

แซ เมตติชวลิต เกิดเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2512 ที่กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันเป็นครูสอนวิชาดนตรีพื้นฐานเด็กและวิชาเปียโนอยู่ที่โรงเรียนดนตรีสยามกลการรัชโยธิน

การศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาศิลปนิเทศ วิชาเอกดนตรีสากลเมื่อปี พ.ศ. 2535

ประสบการณ์ในการทำงาน

พ.ศ. 2534 เป็นนักเปียโนสำหรับบัลเลต์ประจำโรงเรียนบางกอกแดนซ์

พ.ศ. 2536 เป็นครูประจำและคณะกรรมการวิชาการ โรงเรียนสยามกลการสำนักงาน

ใหญ่

พ.ศ. 2541 เป็นครูสอนพิเศษวิชาเปียโนและดนตรีพื้นฐานเด็ก โรงเรียนดนตรีสยามกลการรัชโยธิน

พ.ศ. 2543 เป็นนักเปียโนสำหรับบัลเลต์ประจำโรงเรียนแดนซ์เซ็นเตอร์

พ.ศ. 2545 เป็นนักเปียโนสำหรับบัลเลต์ประจำโรงเรียนดนตรีสยามกลการบางนา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY